

שני סיפורים קצרים | דרור ציטרון

1.

הוא יורד מהאוטובוס, הוא ומזוודה נגררים ברחוב.
הוא מגיע אל הבניין, מחיך במקצת, היה לו מפתח, הוא העדיף לדפוק על הדלת.

היא ידעה שזה הוא, הדלת נפתחה, מבטיהם הצטלבו.
"תחבק אותי חזק דפוק אחד, התגעגעת?" (חיבוק).
"אין לך מושג כמה שהתגעגעת אלייך."

"כמה?"

"אתה יודע שאני אוהבת אותך."

"אני כבר לא יודע כלום, כל הזמן הזה שעבר ולא הכנסת גבר הביתה?"

"חתיכת אידיוט, בשביל מה חייתי לך, היא מתחילה לבכות.

הוא נכנס אל החדר, החדר נראה ערמומי, הסדינים מתוחים, לא מכובסים, הוא מתחיל פורק את עצמו, חולצות לשם, מכנסיים לפה, כביסה למכבסה, וכל החרא הלוגיסטי הזה.
שמונה ימים הוא נעדר, היה איפשהו בקווקז, והיא... היא נשארה לבד, בית גדול, אנשים קטנים, אבל בכל זאת נשארה לבד.

"אתה רוצה לאכול?"

"אותך, אני רוצה לאכול אותך, צועק מהחדר.

"תגידי ומה עשית עם הכסף? נשאר משהו?"

"אולי איזה שמונים שקל, קניתי אוכל לחתול, וקצת יין."

"מה לעזאזל אישה? זה חתיכת חתלתול רחוב מבויית, לא צ'יטה מזדיינת, וכמה יין את שותה? לעזאזל איתך אישה."

הוא מתקדם לעברה במין מבט כועס, סוטר לה על הפנים, היא סטרה לו חזרה.

"לעזאזל איתך אישה, זה התפקיד שלי להכות

אותך."

"אם עוד פעם תרים עליי יד, אני קמה והולכת לתמיד."

"אני מצטער, את יודעת שלא התכוונתי, לעולם לא אפגע בך."

"אני יודעת, היא מתחילה לנשק אותו, גופה נמש בגופו, הוא ממשש לה את התחת, ממשש את הירכיים, יד אחד חוזרת לתוך הווגינה שלה

"בייבי אני הולך להחדיר בך את כל העסק שלי עכשיו," היא צוחקת במבוכה, היא עדיין אוהבת אותו.

הוא גרר אותה, היא נגררת, הוא זרק אותה על המיטה הערמומית, היא נזרקה, הוא חושב מה לעשות מחר, עד כה הכל טוב, מחר יום חדש. אחרי מלאכת הטינופת, הוא מתפנה לעיסוקים אחרים, לוגיסטיים וכל החרא הזה, הוא שונא מטלות, הוא שונא גם להביא מתנות, ההיא שלצידו כבר נרדמה, אז הוא יוצא, משאיר לה שקט מופתי.

הוא יוצא החוצה, לגינה, סוקר את הצמחים, בודק אם זזו חפצים, הוא לוקח ג'ריקן וממלא אותו במים, המים נועדו להשקות את הצמחים, וכך הוא עושה, משקה, אחד אחרי השני בכיוון השעון, הצמחים מאושרים לראותו, גם הוא מאושר לראותם, הוא נכנס חזרה, חוצה את המטבח, פותח את המקרר, ולוגם בירה, הבירה קרה, גם בחוץ קר, הוא מתיישב על הספה, נאנח, לוגם קצת מהבירה, מניח אותה על השולחן, מוציא סיגריה, מדליק, מעשן, שכטה אחר שכטה, יש רוח, הסיגריה נגמרת מהר, הבירה נותרה, הוא שופך את הבירה על עציץ שהוא שונא, זורק את הבקבוק, הבקבוק מתנפץ, רסיסים מתעופפים באוויר, מתנפצים כמו גלים, האיש חוזר לביתו.

הוא מצחצח שיניים, מגרגר קצת מים, זה נראה לו מטופש, אבל ככה אמרו לו, אז הוא עושה, כל לילה.

הוא נכנס אל החדר, ההיא כבר ישנה מזמן, הוא מתפשט, גונב מעט שמיכה.

שינה היא ניוון, הוא לא נרדם, מתפתל כמו זחל שמבקש רחמים, הוא מביט בה, נושק לה מעט על המצח, היא מאוד חמימה, הוא פחות, הוא קם, זורק על עצמו תחתונים, יוצא אל הגינה, בדרך חוסף בירה, הוא מתיישב על הספה, לוגם בירה, מדליק סיגריה, מעשן, זה נראה לו מטופש, אבל ככה אמרו לו, אז הוא עושה, כל לילה.

הם היו ביחד כמעט שנתיים, הוא אהב אותה יותר ממה שהיא אהבה אותו, גם כן גבר חלש, אותי לימדו לא לאהוב יותר ממה שאוהבים אותך, זה מרכז את הכאב ונותן תחושת עליונות ביחסים. בכל מקרה היום זה יום שישי, מחר זה שבת, ואז דפיקה על דלתי, פתחתי את הדלת, זאת הייתה החברה לשעבר של החבר הכי טוב שלי, שהוא גם סוג של לשעבר. תיכנסי אמרתי, היא התיישבה, הכנתי לה שחור חזק, וזרקתי כמה אפיפיות על השולחן.

"אני אוהבת אותך, תמיד אוהבתי אותך, אתה יודע איזה נורא זה היה לראות אותך עם הזונה ההיא, לפעמים חשבתי שאתה עושה את זה בכוונה, בגלל שאני איתו, ובחיי שניסיתי לאהוב אותו, אבל אתה, אתה עושה לי את זה, הצחוק והשנינות, והגסות שלך, ובכל פעם שהייתם מזדיינים בחדר ליד רציית להיות במקומה."

מי היה מאמין, לוקחים לי כמה רגעים לסדר את מחשבתי, ואז נעמדתי, העמדתי אותה מולי, ודפקתי לה נשיקה גסה וארוכה, כזאת שמשאירה רושם בלתי נשכח. "גם אני", אמרתי, "גם אני אוהב אותך." עד לפה הכול טוב ויפה, היא אוהבת אותי, אני אוהב אותה וכל החרא האנושי הזה שקשור ברגשות. עכשיו לך תספר לחבר הכי טוב שלך, שעדיין לא התאושש, שהיא שהייתה שלו פעם, אוהבת אותי בעצם, ושאני המניאק הכי גדול בעולם.

"היה לי חלום", אמרתי לו. הוא בוהה בי כאילו מסמן לי להמשיך, הוא נראה כמו ילד אוטיסט.

אני מספר לו את החלום:

"אני מגיע לחדר השינה שלך, ורואה אותה. לעזאזל נולה מה את עושה פה? אני ובנך ביחד כבר זמן מה, הוא מזיין אותי הרבה יותר טוב ממך, ואפילו הבטחנו אחד לשני שננסה כמה תנוחות שאנחנו מעוניינים לבדוק יחד, הסקס איתו פשוט מעביר אותי לעולם אחר. ואני מעט המום בחלום, תגיד איך יכולת לעשות לי את זה? ובכלל איך אתה יותר טוב ממני במיטה? בנך אני ממש מאוכזב ממך."

עד כאן היה החלום

"איזה דפוק אתה", הוא אומר לי.

"אני דפוק? אתה דפקת את חברה שלי ואתה קורא לי דפוק? טמבל", אמרתי לו.

"טוב מה אתה נובח זה רק חלום."

"אז זהו, פה מתחילה הבעיה, הייתי בטוח שזאת המציאות, ואתה יודע עשיתי קצת שטויות...."

"מה כבר עשית?"

"עשיתי את ההיא שלך, רציית לנקום, אהה וגם להוכיח שאני יותר טוב ממך."

שקט השתרר, היה אפשר לשמוע את חיכוך העננים זה בזה, לא שיש דבר כזה, אבל זה נשמע מגניב ואקזוטי.

בנך הפך תימהוני יותר מאי פעם, גלגלי עיניו החלו מתגלגלות בכיוון השעון, הוא נראה ממש לא רגוע. איזה טעות עשיתי אני חושב לעצמי, למה לקחתי את כל האשמה עלי, הייתי צריך לספר לו את האמת, שהיא באה וכל זה, ובכלל לא שכבנו.

"תראה בנך אני צריך להגיד לך עוד משהו."

"מה שהיה בכלל, זה שהיא באה אליי הביתה ואמרה לי שהיא אוהבת אותי ואז..." (בנך קטע אותי)

"אז היא גם אוהבת אותך, יא חתיכת בן זונה, זה אפילו לא סתם נקמה, כל הזמן הזה העמדתם פנים."

איזה בלגן, אני ממש אימבציל, העניין המטופש הזה יצא משליטה, אני מנסה לסדר את הכל מחדש בראש. כעבור כמה רגעים אני פונה אליו, "תראה עשיתי סדר בדברים, תן לי להסביר לך שוב, הייתה אי הבנה אחת גדולה."

בנך עם גבו אליי, הוא רוטט, ומשמיע קולות כאלו כמו של כלב מטומטם שחולה בכלבת, ואז לפתע הוא מסתובב לכיווני, מתחיל לצחוק בוולגריות, שולף אקדח תופי ודופק לי שלושה כדורים בראש, כדור ראשון על זה שעשיתי אותה, כדור שני על זה שהיא אוהבת אותי, וכדור שלישי בגלל שחיפה הפסידה.

אתם בטח שואלים את עצמכם איך אני יודע את זה, אני מתכוון למספר הכדורים והמסרים שלהם, אז זהו, אחריי שבנך גמר איתי, הוא דפק לעצמו כדור בראש. נפגשנו בשמיים, ולא תאמינו מה? העננים אכן משמיעים רעש של חיכוך. ישבנו על איזה ענן, ובנך סיפר לי הכול, אהה, גם סיפרתי לו מחדש מה היה, הוא הצטער, אמר שלא ידע, אני אמרתי שזאת אשמתי, לחצנו ידיים והמשכנו, כל אחד על ענן אחר.